

[Skatteministeren]

Derfor vil jeg også godt sige, at mit udgangspunkt for at ønske at bibeholde en statslig organisation på området ikke er udtryk for, at jeg tror, at nogen på den kommunale side forsøger at manipulere, men at alene mistanken – som også er kommet frem her i dag – om, at man kan gøre det, vil være til skade for den opgave, der skal løses. Jeg tror helt bestemt på, at vore kommunalpolitikere, uanset hvilke partier de kommer fra, har den holdning, at man ikke kunne finde på at gå ind og påvirke beslutningerne, sådan som der måske har været en antydning af fra et par ordførere.

Jeg synes, det er væsentligt, at vi giver mulighed for, at hvis den enkelte borger mener, at der er sket nogle forkerte ting, kan man klage, hver gang man får sin vurdering, som skatten beregnes efter. Vi sikrer, at der hvert år bliver lavet en vurderingsplan, som tager de ejendoms-kategorier ud, hvor man mener, der er sket de største forandringer, og hvor man måske på grundlag af de foregående års klager kan sige: Her er noget, der ikke rigtig passer, og de ejendomme vil vi godt tage ud til en helt konkret vurdering.

Med det udgangspunkt, jeg har lyttet mig til at samtlige partier har i denne sag, er jeg også fuld af fortrosthed og regner med, at vi kan opfylde den målsætning, som fru Elisabeth Arnold satte op, nemlig at vi får en bred enighed. Det er i hvert fald regeringens og min egen helt præcise målsætning, for det ville være tåbeligt, hvis vi skulle fortsætte med en hel masse diskussioner om vurderingsorganisationen og måden, vi indretter os på.

Derfor synes jeg, det har været meget positive bemærkninger, der er faldet fra samtlige ordførere, og jeg lover, at jeg ikke starter med at grave mig fast ned i det foreliggende, så ingenting kan ændres. Hvis vi kan finde en meget bred enighed, vil jeg også meget gerne lade mig påvirke af synspunkter, der kommer fra andre steder.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Med hensyn til det, jeg sagde om kommunernes indflydelse, kan jeg naturligvis ikke sige, at den og den borgmester har holdt et møde med dem og dem, eller at der er kommet de og de meldinger.

Men man kan se noget ganske underligt. Ved den 19. almindelige vurdering steg grundværdierne uden noget sagligt belæg med 100 pct., hvorimod den samlede ejendomsværdi blev bibeholdt. I nogle tilfælde blev forskelsværdien oven i købet så stor, at selve bygnin-gernes værdi var så latterlig, at man måtte spørge sig selv, om det ikke også kunne få uheldige konsekvenser. Der kan være skat inde i billedet osv., og det kan være et spørgsmål om at få flere penge i kassen på en eller anden smart måde.

Så om det er den ene eller den anden, der har fået tanken og bragt den videre, ved jeg ikke; men det er i hvert fald et problem, som har været kendt over hele landet, og der er ingen, der skal komme og bilde mig ind, at der ikke er en eller anden, der har fået en tanke og sendt den ud i systemet. Om det så er den ene eller den anden, der har gjort det, er lige meget, men det er noget af det, vi gerne vil væk fra. Vurderingerne skal være sagligt begrundede, og hvis det er sådan, at de bare skal være beskatningsgrundlag, jamen så kald dem det og lav tingene på en anden måde. Man skal være ærlig i det arbejde, man laver, og ikke kalde tingene noget andet end det, de er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skat-teudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om lån fra Vækstfonden.

Af Flemming Hansen (KF) og Pia Larsen (V) m.fl.

(Fremsat 25/11 93).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Stavad):

Beslutningsforslag nr. B 28 opfordrer regeringen til at sikre, at lån fra Vækstfonden rent skattemæssigt behandles som lån. I bemærkningerne til beslutningsforslaget hedder det, at regeringen ved den skattemæssige behandling af lånene fra Vækstfonden har skærpet beskattningen af dansk erhvervsliv og reduceret værdien af en vigtig erhvervsstøtteordning.

Jeg undrer mig over disse bemærkninger, og ikke mindst når beslutningsforslaget er fremsat af Venstre og De Konservative. Faktisk har regeringen gennemført forbedringer af den skattemæssige behandling af såkaldte lån fra Vækstfonden efter regeringsskiftet i januar 1993.

De nye og lempeligere skatteregler sikrer, at virksomhederne altid vil have et omkostningsmæssigt fradrag, som svarer til udbetalingerne fra Vækstfonden. Der er således skattemæssig neutralitet og symmetri mellem udbetalinger og fradrag. Når tilskuddet bliver tilbagebetalingspligtigt – altså hvis projektet lykkes og får kommerciel succes – vil der være fuld fradragsret for hver eneste krone, som tilbagebetales, så også her er der altså skattemæssig neutralitet og symmetri mellem betalinger og skattefradrag.

Situationen er den, at det, som Vækstfonden kalder lån, juridisk set ikke er lån, men tilskud. Skatteretligt er vi nødt til at følge den formueretlige stilling, og den skattemæssige behandling af lånene fra Vækstfonden har været klar lige fra starten.

Den tidligere regering var også opmærksom på dette forhold, idet min forgænger meddelte den tidligere industriminister, at lån uden aktuel tilbagebetalingsforpligtelse i virkeligheden er at betragte som tilskud. Det kan således konstateres, at det først efter regeringsskiftet er sikret, at udbetalingerne fra Vækstfonden ikke påvirker virksomhedernes likviditet i negativ retning.

Forslagsstillerne synes at have den opfattelse, at hele miseren kan løses på en simpel måde ved at bestemme, at udbetalinger fra Vækstfonden skattemæssigt sidestilles med lån, men så enkelt og så godt er det nu ikke. For de pro-

jekter, som gennemføres, og for lån, der tilbagebetales, har forslaget to uheldige konsekvenser:

For det første får virksomheden et skattefrit tilskud, der skal betale nogle fradragsberettigede udgifter; det hænger ikke sammen.

For det andet får virksomheden ikke fradrag for tilbagebetaling, som kommer samtidig med de skattepligtige indtægter. For de projekter, som kuldsejler af den ene eller den anden grund og derfor ikke indbringer indtægter, der kan afdrages på lånet, vil virksomheden opleve en likviditetsmæssig belastning samtidig med skuffelsen over, at projektet ikke lykkedes som planlagt. Skatten skal nemlig falde, når det bliver konstateret, at tilskuddet ikke betales tilbage.

Det ser jeg som en dårlig løsning også for erhvervslivet. Når Vækstfondens egne revisorer skønner, at op imod halvdelen, nærmere bestemt omkring 40 pct., af projekterne ikke gennemføres, forekommer det mig ganske uforståeligt at ønske skatteregler, der vil medføre en særdeles uhensigtsmæssig løsning for så stor en andel af projekterne.

Det er regeringens opfattelse, at der gives et godt incitament til spændende og udviklende projekter gennem Vækstfondens målrettede tilskudsordning med betinget tilbagebetalingspligt. Det er muligvis mere usikre projekter, men det er også igennem nytænkning, der kan skabes mere gang i virksomhederne til gavn for beskæftigelsen.

Regeringen har i modsætning til den tidligere regering skabt en skattemæssig symmetri, hvor skattereglerne ikke påvirker virksomhederne i negativ retning, hverken når der er tale om udbetaling eller tilbagebetaling.

Sammenfattende må jeg således konkludere, at regeringen ikke kan anbefale beslutningsforslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg ved godt, at jeg ikke er verdens mest begavede menneske, men jeg forstod simpelt hen ikke den tale, der var skrevet til ministeren.

Så må jeg spørge ministeren på mere almindeligt dansk, om der findes andre eksempler i dansk lovgivning på, at et lån er lig med en indtægt, hvilket må betyde, at man får skatten tilbage, når man tilbagebetaler lånet; det må

[Flemming Hansen]

være konsekvensen. Man kan også sige det på en anden måde: Hvis man vil undgå at ødelægge likviditeten i det firma, der får et tilsagn fra Vækstfonden, skal firmaet jo altså låne temmelig meget mere – hvis skatteprocenten er 50, så skal man låne 50 pct. mere.

Jeg forstår det ikke, og jeg synes da også, ministeren må tage hensyn til, at både Dansk Industri og Erhvervenes Skatsekretariat siger, at dette her er galimatias. Det kan da ikke nytte noget, at skatteministeren render rundt med skyklapper på. Verden er jo ikke sådan, som skatteministeren forestiller sig. Det går jo slet ikke, hvis skyklapperne er bøjet ind foran øjnene, så går det helt galt.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

I forlængelse af hr. Flemming Hansens spørgsmål må vi altså også have at vide, om der findes eksempler i dansk skattelovgivning på, at et lån ikke skal tilbagebetales?

Klaus Hækkerup (S):

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne afvise dette beslutningsforslag med den af skatteministeren anførte begrundelse.

Peter Brixtofte (V):

Jeg kan lige så kort anbefale forslaget til vedtagelse. Jeg synes, det er logisk, at et lån behandles som et lån. Det fremgår fra starten, at der er en periode, hvori man kan have lånet, et tidspunkt, hvor man skal betale det tilbage, og en aftale om rentetilskrivning fra projektets start. Det vil sige, at der er en rente, og der er en afdragstid, og så er det nu engang et lån. Man kan ikke, bare fordi man på et tidspunkt kan få det eftergivet eller nedskrevet i tilfælde af, at nogle bestemte omstændigheder indtræffer, sige, at det er tilskud; den dag det sker, kan man tale om, at det kan være et tilskud, men da ikke før, indtil da er det da et lån.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil bare spørge hr. Peter Brixtofte, hvorfor hr. Peter Brixtofte ikke på det tidspunkt, hvor han var skatteminister, fremsatte et lovforslag, der svarede til det, der er indholdet i beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Det kunne jeg ikke nå.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg synes så, at jeg bliver nødt til for klarhedens skyld at sige noget, som hr. Peter Brixtofte måske har glemt. Jeg står her med et brev dateret den 11. januar 1993, som den daværende skatteminister skrev til den daværende industriminister, og hvori den daværende skatteminister ridsede reglerne op, og brevet slutter:

»Jeg går herefter ud fra, at der ikke er nogen konflikt mellem den skattemæssige behandling af udbetalinger fra Dansk Erhvervsudviklingsfond og intentionerne bag loven.«

Og det var endda uden at tilbyde den ændring, som den nye regering gennemførte, underskrevet: »Med venlig hilsen, Peter Brixtofte«.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Jeg kan bekræfte, at jeg altid underskriver: »Med venlig hilsen«. Desuden kan jeg bekræfte, at jeg godt kan skifte mening, jeg kan godt blive klogere i modsætning den nuværende skatteminister.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg kan konstatere, at hr. Peter Brixtofte ikke bare var skatteminister i kort tid, men også har en kort hukommelse.

Jens Thoft (SF):

Jeg synes, dette beslutningsforslag er dårligt forberedt. Jeg synes, at forslagsstillerne ikke har sat sig ind i tingene. Min umiddelbare tanke, da jeg læste forslaget og begrundelsen, var: Det her er jeg nødt til at støtte, det lyder da meget fornuftigt. Så skulle jeg jo sætte mig ind i tingene, men den slags materiale, som man må forudsætte at forslagsstillerne har tilvejebragt i et beslutningsforslag, var der selvfølgelig ikke.

Men da jeg så fik sat mig ind i tingene, fandt jeg bl.a. svaret på et spørgsmål, som min kollega hr. Rahbæk Møller fra SF tidligere havde stillet til skatteministeren – det var i sommeren 1993 – hvor skatteministeren gennemgik reg-

[Jens Thoft]

lerne meget grundigt og svarede overordentlig overbevisende. Jeg kom derefter til det resultat, at selv om det umiddelbart så ud, som om dette her var noget, man burde støtte – endda noget, som ethvert fornuftigt menneske burde støtte – måtte jeg konstatere, at skattesymmetrien er i orden, for hvis lånene tilbagebetales, er der også fradragret.

For det andet mener jeg grundlæggende, at ministeren har ret, når han i sit svar fastslår, at hvis skidtet giver underskud – det er ikke ministerens udtryk, det er mit – at giver skidtet udtryk – en ægte freudiansk fortaelse! – og lånet derfor ikke skal tilbagebetales, ja, så er det da et ualmindelig dårligt tidspunkt – altså det tidspunkt, hvor man er på fallittens rand – at gå i gang med at beskatte tingene. I de år, hvor der investeres, vil der være store fradrag, som modvirker faktisk skattebetaling af lånene. Og giver det overskud, så lånene skal tilbagebetales, ja, så er der også fradragret. Med dette beslutningsforslag mener jeg altså at De Konservative vil give både i pose og i sæk.

Jeg håber altså, at De Konservative, inden udvalgsarbejdet påbegyndes, vil sætte sig ind i sagen og få tid til at læse skatteministerens svar til hr. Rahbæk Møller. Det står i Folketingsstidende 1992-93, spalte 12426, og svaret er af 15. juli 1993; så skulle kilden vist være klar.

SF indstiller forslaget til forkastelse.

Ole Donner (FP):

Det er et kort beslutningsforslag, og det er nogle ultrakorte indlæg, der har været, specielt fra regeringspartiet Socialdemokratiet, og jeg forudser, at et par af de små partier måske vil komme med endnu kortere indlæg, nemlig slet ikke nogen.

Jeg må sige, at da jeg så dette her beslutningsforslag, sagde jeg også til mig selv: Jamen det vil vi da støtte. Vi havde selvfølgelig gerne set, at der havde været anført et par eksempler, for når man nu hører skatteministerens udlægning af det, havde det været rart, hvis der havde været lidt bevismateriale i bemærkningerne, så vi kunne have diskuteret det, men indtil videre må jeg sige fra Fremskridtspartiets side, at vi er positive over for forslaget, og vi håber, at man i udvalgsarbejdet kan komme frem til det rigtige resultat.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg må skuffe hr. Ole Donner med, at jeg

trods hans hede ønsker vil holde et beskedent indlæg om dette forslag.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslag til folketingsbeslutning om lån fra Vækstfonden.

Jeg kan supplere de bemærkninger, der tidligere er kommet, med at sige, at jeg i min tidligere karriere har benyttet mig af den gamle udviklingsfonds ordninger i forbindelse med projekter om udvikling af nye produkter, og jeg kan sige, at de, der benyttede sig af disse ordninger dengang, betragtede disse ordninger som rent tilskud. Det er rigtigt, som ministeren sagde i sit indlæg her, at lån uden aktuel tilbagebetalingsforpligtelse må betragtes som tilskud, og sådan opfattes de også i erhvervslivet.

Kai Dige Bach (KF):

Jeg siger tak for de indlæg, der har været; især tak til dem, som har kunnet enes med os om det, vi har foreslået.

Alligevel vil jeg godt lige gøre et par bemærkninger. For forslagsstillerne er det altså et spørgsmål, om det er juraen eller hensigten, vi taler om. Jeg tror ikke engang, at juraen holder, men selv om den gjorde, så synes jeg ikke, at den er så vigtig som hensigten.

Når man nu har lavet en Vækstfond – uanset hvilken indstilling man har til støtte til erhvervslivet, har man nu altså lavet den – så må det da i sagens natur være meningen, at virksomhederne kommer til at disponere over det beløb, som de får bevilget, og som de endda i 40 pct. af tilfældene – eller hvor meget det nu var, omkring halvdelen – under alle omstændigheder vil ende med at få, fordi projektet ikke er blevet kommercielt udnyttet. Jeg kan ikke se, hvorfor de ikke skulle have det fulde beløb, men skulle have det minus skat for at have et mindre beløb at arbejde med.

At disse omkostningsfradrag fra Vækstfonden, som skatteministeren omtaler er indført i januar 1993, synes jeg da heller ikke er et argument for, at skatten så skulle betales forud. Jeg kan ikke umiddelbart få ind i mit hoved, at det, at man har de regler, er argumentation for, at man bare skal betale skatten forud.

Jeg synes stadig væk, at når man på det tidspunkt, hvor man indgår aftalen, har en forpligtelse til at tilbagebetale og man har en rentetilskrivning fra projektets start, så er det næsten umuligt at forestille sig andet, end at det

[Kai Dige Bach]

er et lån. Man har da aldrig hørt om et tilskud givet med en tilbagebetalingsaftale ved starten og med rentetilskrivning fra starten. Det er sjældent set. For mig lyder det lidt som dinosaurernes kamp i ministerierne, hvor det ene ministerium vil det ene og det andet vil det andet; det synes jeg også der er flere andre ting i debatten i dag der kunne tyde på.

Det grundlæggende er, at der er stor uoverensstemmelse mellem erhvervslivets og skattevæsenets opfattelse, og den uoverensstemmelse debatterer man stadig væk, og man brevsles om den, og der er lige meget diskussion på begge sider, om det er juridisk eller det ikke er juridisk.

Jeg kan ikke sige andet, end at for mig er det klart, at det er et lån, og når det er et lån, så er det klart, at det er helt tosset at tage skatten først. Men jeg vil da prøve, om vi i udvalget kan stille nogle eksempler op til hr. Ole Donner, som vi kan få diskuteret, og som vi kan få ministerens udtalelser om, så vi kan komme helt til bunds i denne sag.

Skatteministeren (Stavad):

Kun en enkelt bemærkning til hr. Kai Dige Bach, for at der ikke skal stå en misforståelse tilbage:

De skatteregler, vi nu har, som sikrer, at vi har denne retstilstand efter regeringsskiftet, sikrer jo netop, at virksomhederne, som reglerne er i dag, altid vil have det fulde beløb til rådighed, fordi vi har sikret, at der for hver eneste krone, man får udbetalt, også vil være en fradragskrone.

Hvis det er sådan, at man får 100.000 kr. udbetalt fra Vækstfonden, så er gældende skatteret sådan, at det ikke kan undgås, at der også vil være et fradrag for det, de 100.000 kr. bruges til, som også er på 100.000 kr. Det vil sige, at skatten af det bliver nul.

Derfor er det ikke sådan, at man betaler skatten forlods; det er sådan, at man ikke får en særlig skatterabat, så man, hvis man får fiasko med det, skal betale den likviditetsforbedring, man har fået. Det ville jo næsten være at lægge skat på fiaskoer med rimelig store beløb, og det tror jeg bestemt ikke ville være hensigtsmæssigt.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Jeg har bare et enkelt spørgsmål til skattemi-

nisteren: Har man i forbindelse med de samtaler, der har været med EF omkring denne her ordning, anmeldt ordningen som en tilskudsordning eller som en låneordning?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om optikere m.v.

Af sundhedsministeren (Torben Lund).
(FremSAT 15/12 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Martin Glerup (S):**

Formålet med denne lov er at øge forbrugernes sikkerhed og servicen inden for optikerområdet.

Der er flere iøjnefaldende fordele: Kun den, som har modtaget autorisationen fra Sundhedsstyrelsen, må betegne sig som optiker og kontaktlinseoptiker. Det betyder tryghed for forbrugere, at man let kan finde frem til godkendte, dvs. autoriserede, optikere.

Samtidig ligger der en stor betryggelse i, at det offentlige garanterer, at de uddannelsesmæssige kvalifikationer er i orden. For at få autorisation kræves gennemgang af en godkendt uddannelse for optikere. Der bliver naturligvis en overgangsordning for tidligere uddannede, allerede praktiserende optikere.

Autorisationen betyder, at optikerne bliver omfattet af Sundhedsstyrelsens tilsyn og af Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.